

og skadeligt for de danske Interesser efter min Mening. Og ikke mindre skadeligt er det, naar Statsministeren paa Forhaand har søgt at mistænkeliggøre tysktalende Flensborgeres Afstemning og dermed har givet de tyske Kredse og den tyske Agitation det letkøbte Vaaben i Hænde, at den danske Statsminister selv har sagt, at deres Stemmer ikke er lige saa gode som andres: Der kan I se, hvad I regnes for, hvis I stemmer jer ind i Danmark! Ogsaa dette er en Fremgangsmaade, vi har ment det nødvendigt at protestere imod.

Udenrigsministeren (Scavenius): Jeg kan ikke erkende, at dette er rigtigt. Det, som det ærede Medlem nu siger, er netop et Forsøg paa atter at fortolke Fredstraktaten. Denne sætter udtrykkelig Afstemningen som det principale, men den vil selvfølgelig sørge for, at der kommer en rimelig Grænse. Det ærede Medlem vil endnu ikke direkte gaa sammen med Annexionisterne, men han søger ad Omveje at komme til, at Fredstraktatens Ord skulde kunne fortolkes derhen, at Afstemningen ikke er det afgørende, men derimod det, der kommer i næste Linie, at man selvfølgelig er nødt til at sørge for, at der overhovedet kommer en brugbar Grænse. (*Afbrydelse:* Afstemningen skal være vejledende). Ja, netop vejledende, men det er ikke vejledende, hvis man siger, at Afstemningen skydes fuldstændig til Side, thi hvad skal man saa holde Afstemning for? (*Afbrydelse:* Hvem gør det?). Jo, det forlanger det ærede Medlem. (*N. Neergaard:* Gør jeg?). Ja, forsaavidt det ærede Medlem støtter det konservative Folkepartis Mening. Det konservative Folkepartis Presse forlanger dette hver Dag, og jeg forstaa, at det ærede Medlem er mødt her i Dag som en Slags Ordfører for de Herrer, siden der er den Tilfredshed med ham fra den Side. Naar der tales saa meget om at skade Afstemningen, synes jeg, der er Grund til at lægge Mærke til, at det er en mærkelig Opfordring til Flensborgerne om at anstrenge sig for at vise dansk Sindelag, naar man paa Forhaand erklærer, at deres Afstemning er ligegyldig.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Nu bliver den højtærede Udenrigsminister vred; og vi ved alle

af Erfaring, at naar Harmen griber den højtærede Udenrigsminister, forleder den ham til mange besynderlige Ting. Blandt disse Besynderligheder var ogsaa den paa Trods af min aldeles klare og bestemte Udtalelse, som den højtærede Minister endda i sin første Udtalelse citerede og glædede sig ved, nu at sige, at nu vilde jeg alligevel ikke tillægge Afstemningens Resultat nogen Betydning. Her ser man bedst, hvorledes Harmen skaber Poeter, og Poeter kan somme Tider blive rasende i deres poetiske Begejstring. Jeg synes, den højtærede Minister talte her i et vist Raseri, der ganske saa bort fra, baade hvad jeg har sagt, og hvad han selv har sagt. Han begyndte netop med at anerkende, at jeg havde fastholdt dette Standpunkt, og han endte med at sige, at nu vilde jeg have Flensborg, uanset hvorledes Valgresultatet blev. Det er ganske meningsløst. (*Udenrigsministeren [Scavenius]:* Det konservative Folkeparti er Deres Fæller). Hvis det ellers er nødvendigt, hvad jeg dog ikke tror, det er, skal jeg oplyse den højtærede Forsamling om, at jeg paa intet Tidspunkt har talt paa det konservative Folkepartis Vegne, men udelukkende som Ordfører for det Parti, jeg tilhører, Venstre.

Udenrigsministeren (Scavenius): Ja, nu kan jeg atter udtale min Glæde over det ærede Medlem, idet han tog direkte Afstand fra det konservative Folkeparti. (*N. Neergaard:* Absolut ikke).

Forsvarsministeren (P. Munch): Naar det ærede Medlem fra Æbeltoft udtalte sig, som han sidst gjorde, ud fra den stærke Overbevisning, at man maatte blive paa Fredstraktatens Grund, vil han ikke komme i Modsætning til os; men saa vil han heller ikke vække Glæde i de Kredse, som efter det Angreb, han synes at have rettet i Dag, vil bestræbe sig for at forherlige ham. Hvis han bliver paa dette Grundlag, vil han ogsaa have lettere ved at forstaa de Udtalelser, der fremkommer fra vor Side. Thi den Udtalelse, der af Statsministeren er afgivet med Hensyn til 1ste Zone, er af en saa afgjort Klarhed, at der ikke er nogen Mulighed for, at nogen kan misforstaa den, medmindre man har den mest bestemte Villie til at misforstaa den.

Overfor de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte med Hensyn til Forhandlingerne i 1906—07, vil jeg gerne sige følgende: Det ærede Medlem kom her i Dag og afgav en Art Erklæring paa Partiet